

Ana Širca

pestrrost našega vsakdana in na svoj način obogatili tudi tega.

Bogatejši smo postali tudi za novo društvo, bo delovalo v dobrobit otrok in mladine. Tudi v tej navezi ste zaslužni za aktivni začetek razvoja.

Ja, res je. Letos marca smo na pobudo Zveze prijateljev mladine Slovenije ustanovili mednarodno društvo prijateljev mladine PO-PI. Z društvom že izvajamo aktivnosti na področju otrok in mladine. Tako smo za otroke in njihove starše organizirali Srčkov pohod, skupaj s CIPRO (Nadi v gore) omogočili petim otrokom iz občine Postojna in Pivka celodnevni izlet v Logar dolino, v Tednu otroka pa smo v sodelovanju Mladinskim centrom Postojna, Klemnom Ogronom, Matejo Premrl in Notranjskim muzej organizirali delavnice, kjer so otroci lahko kreativno preživeli svoj prosti čas. Novoustanovljeno društvo lepo vabi v svoje vrste nove članice, ki bi bili pripravljeni delovati v dobrobit otrok, predvsem tistih iz socialno ogroženih družin.

Ne moremo mimo vaših dobroteljskih pobud in sodelovanj in akcij, ki jih gotovo ni malo.

Teško bi se spomnila in našela kaj in kje se počela kot prostovoljka, tudi v okvirih službe. Od nekdanje vključene v številna društva (turistična, športno-kulturna ...), kjer sem bila tudi zelo aktivna. Že od študentskih let sem vključena v Društvo za razvoj podeželja med Snežkom in Nanosom, saj vidim še toliko možnosti in priložnosti za razvoj podeželja, sploh pri nas v Pučurju, pa tudi širše (na primer pri kolektivnih in tematskih poteh, pohodništvu ...). Vse vsekakor ne manjka. Že četrto leto zapored organiziram dobrodelno akcijo Božiček za eno ceno za našo regijo. Prav tako sem koordinatorka Učiteljskih varnih točk v Postojni.

Povezovanje je bistven temelj, ki obrodi sadu na daljši rok, kar se je nenazadnje izkazalo tudi pri delovanju MCP-ja in navezujočih dejavnosti, tudi 20 trdnih Zmajevih let je naokoli ...

Ljudje kreiramo družbo in dogajanje, medsebojna povezanost pa je ključ do uresničevanja pozitivnih vsebin. Vsekakor me je v vseh letih življenje naučilo, da se kljub vzponom in padcem vse zgodi z nekim namenom. In ko ideja dovolj zre, jo je mogoče tudi uresničiti, nikakor pa ne brez medsebojnega sodelovanja in zaupanja.

S kakšnim sporočilom bi zaključili?

Današnje tempo življenja nas neprestano spodbija k hitenju. Premalo se zavedamo strpnosti, dobrih medsebojnih odnosov, časa za pogovore, prijetne telje, včasih tudi za svoje bližnje. Vsak dan stojimo po poteh, ki so nam neznanke, ampak nas predstavljajo nek izziv. In izziv je treba sprejeti oziroma kot bi dejal Henry Alford Porter: »Želite polneje živeti, morate spoznati umetnost uživanja v malih, drobnih trenutkih življenja. Svet res ni v celoti zlat, a na njem je nešteto žarkov, ki čakajo na odkritje ...«

Dovolite si biti drzni in odkrivati – z nasmehom. Mogoče boste presenečeni nad odkritjem. Predvsem pa svoje odkritje delite z drugimi.

Besedilo: Polona Škodič; fotografija: Tomaž Penko

o izobrazbi je magistrica turizma, a jo je njena doživa in vedoželjna narava vselej vodila k novim izzivom in jo tudi pripeljala do delovnega mesta, kjer lahko uresničuje mnoge vsebine, za katere se čuti poklicana. Že dobrih pet let je kot prostovoljka za razvojne projekte zaposlena v Boreu, regijskem stičišču nevladnih organizacij Notranjsko-kraške regije, ki je hkrati tudi poslovna organizacijska enota Mladinskega centra Postojna. Kot prostovoljka je aktivna na mnogih področjih. S svojim delovanjem je v zadnjih letih vidno obogatila tudi naš domači prostor. Že kakšna stotletja je »Pučurka«, živi namreč v Bukovju in kot pravi, je to pokrajina, ki jo vsak dan znova oživlja in kjer je lepo živeti. Njeno zanimanje je predvsem v ustvarjanje novih zgodb, ki pripomorejo k rasti podeželja in mesta.

Kako se je začela vaša poklicna pot, ki vas je pripeljala do Borea in MCP-ja?

Moja diplomi sem najprej dve leti pogodbeno službovala pri Postojnski jami, kjer sem oblikovala in vodila različne programe. Zatem sem bila nekaj časa vodja Hotela Šport v Postojni. Potem pa me je tisto vodilo v čisto drugačno službo – bila sem vodja avto šole in učiteljica cestnoprometnih edpisov. V Boreu, in prišel je čas, ko si po navadi v teh letih ustvariš družino; z možem imava dva otroka, ki pridno rastejo in obiskujeta poučno šolo Antona Globočnika v Bukovju. Že dobrih petimi leti pa sem našla zaposlitev v Boreu, kjer sem nadvse zadovoljna, saj lahko vzporedno uresničujem vrsto projektov, predstavnost, idej in novih podvigov. Z vodjo Tanjo Hvala in Samom Veselom smo sicer majni, a, upam si trditi, dober in perspektiven tim.

Kaj so vas ravno tam oklicali za »lokalni bog« zakaj le?

... ha ... Ja, sem pač Torbarka po duši in srcu. Od malih nog rada vandram in se gibljam med ljudmi. Tako sem v vseh teh letih stikala z veliko novih stikov, spoznala ogromno novih ljudi, z nekaterimi od njih so se rodila tudi nova prijateljstva. To mi zdaj tudi omogoča, da se hi-

tro najdem, znam poiskati informacije, ljudi in najdem povezave v lokalnem in širšem okolju ... Sem komunikativna, rada spoznavam ljudi in odkrivam nova obzorja, saj nikoli nisem pri miru, taka je pač moja narava -- vedno odprta za nova poglavja in delovanja, saj si človek tako nabira znanje in izkušnje.

Že nekaj let ste aktivno vpleteni tudi v programe MCP-ja, predvsem tiste, ki so namenjeni otrokom in mladini, pa tudi v festival Zmaj ma mlade. Pobude in ideje so vaša stalnica, ste operativni in iniciativni. Kje vse držite glavne niti?

Pobudnica sem do neke mere, sama bi bolj rekla, da sem so-pobudnica, saj veliko vsebin in dogodkov ustvarimo skupaj. Naj v okviru MCP-ja omenim 10-dnevne brezplačne aktivne poletne počitnice za otroke (letos je bilo otrok kar 52), kar zahteva nemalo angažiranosti, odgovornosti in organizacijskega dela, tudi pri iskanju prostovoljcev in dodatnih virov sredstev. Ker mi je šport že od nekdanje blizu, smo se v tem programsko dobro povezali tudi s Športno zvezo Postojna.

Z Boreom smo v sodelovanju z Občino Postojna letos ustanovili lokalno akcijsko skupino LAS, ki deluje v postojnski in pivški občini. LAS je bil v okolju zelo dobro sprejet, vsaj glede na obisk predavanj, ki smo jih organizirali v okviru LAS-a (npr. Izzivalec ulice, predstavitev knjige Anje Baš). V oktobru pa z zakoncema Mrgole za starše in učitelje v Pivki pripravljamo predavanje Izštekani najstniki in starši, ki štekajo. Upamo še na predavanje dr. Sanje Rozman. V okviru festivala Zmaj ma mlade pa sem bila koordinatorka projekta oz. dogodka Tržnica nevladnih organizacij in Postojna živi ulici, ki je tako lani kot letos zelo dobro uspel, na dogodku se je namreč predstavljalo preko 60 razstavljalcev. Ker je letos Postojna postala Unicefovo otrokom prijazno mesto, smo na dogodek povabili tudi Unicef. Velika zahvala za uspešno izpeljan dogodek gre predvsem nevladnikom, ki s svojim programom bogatijo našo lokalno skupnost ter skrbijo za